

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **H., spol. s r.o., zastúpeného 1/ advokátom JUDr. M. K., 2/ advokátkou JUDr. D. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. MF/021459/2006-951 zo dňa 10. augusta 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 351/2006-51 zo dňa 8. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 351/2006-51 zo dňa 8. septembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. MF/021459/2006-951 zo dňa 10. augusta 2006 a jeho zrušenia, ktorým bolo rozhodnutie Správy finančnej kontroly Košice č. 3/1398/2004/240 zo dňa 15. augusta 2005 zmenené tak, že žalobca bol povinný odvieť neoprávnene zadržané prostriedky štátneho rozpočtu vo výške 1 673 271 Sk, pretože porušil ustanovenie § 6 ods. 3 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 303/1995 Z.z.“). Taktiež bol zaviazaný zaplatiť žalobca penále za neoprávnene

zadržané prostriedky štátneho rozpočtu vo výške 1 613 013 Sk ako aj zaplatiť penále vo výške 0,2% z odvodu, ktoré sú vo výške 1 673 271 Sk za každý aj začatý deň neoprávneného zadržania prostriedkov štátneho rozpočtu od 11. augusta 2006 vrátane do dňa úhrady odvodu do štátneho rozpočtu, maximálne však do výšky jeho 2-násobku.

Napadnutým rozsudkom č.k. 1S 351/2006-51 zo dňa 8. septembra 2009 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu proti žalovanému. Žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že po oboznámení sa s rozhodnutím žalovaného, žalobou žalobcu ako aj s administratívnym spisom zistil, že námietky žalobcu uvedené v žalobe nemožno považovať za dôvodné, zistenia žalovaného sú v súlade s právnymi predpismi, a preto súd žalobu v zmysle § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd podľa odôvodnenia rozsudku sa ako prvou otázkou zaoberal, či na prejednávajúcu vec platili ustanovenia zákona č. 303/1995 Z.z. alebo zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v platnom znení (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z.z.“). Poukázal na ustanovenie § 37 ods.3 zákona č. 523/2004 Z.z., podľa ktorého na konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa vzťahujú doterajšie právne predpisy. Doterajšie predpisy sa vzťahujú aj na konania o porušení rozpočtovej disciplíny začaté po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, ak sa výkon finančnej kontroly začal pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Ak sa výkon finančnej kontroly začal po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, posúdi sa porušenie rozpočtovej disciplíny podľa tohto zákona, pričom sa použijú sankcie podľa tohto zákona. Podľa článku XV zákona č. 523/2004 Z.z., tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia s výnimkou čl. I § 1 až 3, § 4 ods. 1 až 3 a ods. 5 až 8, § 5 až 36, § 37 ods. 3 až 8, § 38 a čl. II až XII, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2005.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že následná finančná kontrola u žalobcu sa začala na základe poverenia č. 3/1398/NZ-3/2004-495 zo dňa 31. decembra 2004, ku ktorej bol vypracovaný dodatok č. 1 zo dňa 2. februára 2005. Prvostupňový správny orgán ako i žalovaný správne aplikovali zákon č. 303/1995 Z.z., pretože rozhodovali podľa platného a účinného právneho predpisu.

Ďalej v odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na znenie Čl. IV, Čl. VI bod 1.3, Čl. V bod 7 a Čl. V bod 1 zmluvy o poskytnutí grantu č. 018/2002 zo dňa 30. júla 2002 v znení dodatku č. 1 zo dňa 10. októbra 2002. Uvedenou zmluvou na základe žiadosti žalobcu, ktorá bola podaná dňa 20. mája 2002 na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, o poskytnutie grantu pod názvom „Rozvoj strediska zimných olympijských športov“, Ministerstvo financií Slovenskej republiky

na základe schválenia tohto grantu poskytlo žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 673 271 Sk, nakoľko sa nerealizovalo v tomto projekte vybudovanie strelnice.

Uviedol, že žalobca mal uzavretú zmluvu o nájme lyžiarskych vlekov s prenajímateľom obcou D., kde v časti I tejto zmluvy sa uvádza, „že prenajímateľ prenajíma nájmomcom lyžiarske vleky Tatrapoma H-180, Tatrapoma S, snežné pásové vozidlo (ratrak) vrátane obslužných liniek, objektu bufetu a celý lyžiarsky areál umiestnený v kat. úz. D.“. Podľa časti IV tejto nájomnej zmluvy, predmetná nájomná zmluva bola uzavretá na dobu 5 rokov, t.j. do 31. júla 2005. Prenajímateľ ukončil predmet nájmu a dal žalobcovi výpoveď z tejto nájomnej zmluvy ku dňu 29. februáru 2004 z dôvodu nedodržania podmienok stanovených v bode III. nájomnej zmluvy. Zo strany žalobcu došlo k porušeniu Čl. V bod 7 zmluvy o poskytnutí grantu č. 018/2002 tým, že žalobca neoznámil poskytovateľovi, že došlo k výpovedi nájmu a realizuje projekt v inom stredisku, čo však urobil až listom zo dňa 3. februára 2005.

Súd v danom prípade konštatoval, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu § 6 ods. 3 zákona č. 303/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov v tom, že žalobca nedodrжал stanovené podmienky poskytnutia prostriedkov zo štátneho rozpočtu.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca včas odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádzajúc, že sa s rozhodnutím súdu ako aj s jeho odôvodnením nestotožňuje a je toho názoru, že vychádza z nesprávneho zistenia tak skutkového stavu ako aj právneho stavu, preto trpí vadami, pre ktoré je potrebné ho považovať za nesprávne a nezákonné. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobe vyhovieť.

Žalobca je toho názoru, že súd mal primárne skúmať dodržanie podmienok konania pred krajským súdom (§ 250a Občianskeho súdneho poriadku – obligatórne právne zastúpenie podľa druhej hlavy piatej časti). V predmetnej veci nejde o výnimku z obligatórneho právneho zastúpenia, pričom na pojednávaní konanom dňa 8. septembra 2009 JUDr. J. T., upozornila súd, že nie je advokátkou, nie je zamestnancom ani členom žalobcu, napriek tomu je v zápisnici o pojednávaní uvedená ako právna zástupkyňa žalobcu, preto krajský súd mal vyzvať žalobcu na predloženie plnej moci od advokáta.

Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že ustanovenie Čl. V bod 7 zmluvy o poskytnutí grantu neuvádza lehotu, v ktorej mal žalobca oznámiť poskytovateľovi, že došlo k výpovedi nájmu a realizuje projekt v inom stredisku, preto považuje argumentáciu žalovaného, že žalobca tak učinil až 3. februára 2005 za právne irelevantnú. Žalobca je toho názoru, že Čl. V bod 7 neporušil, a teda neporušil podmienky, za ktorých sa štátna pomoc poskytla – teda neporušil rozpočtovú disciplínu.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 47 ods.2 zákona č. 303/1995 Z.z. ako i na to, že podľa jeho názoru z uvedeného ustanovenia nevyplýva, že žalovaný mal možnosť žiadať vrátenie celého grantu alebo jeho časti. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného však nevyplýva, prečo si uplatňuje nárok na vrátenie celého a prečo si neuplatňuje vrátenie iba časti grantu, keďže bolo preukázané, že časť prenosných technických zariadení obstaraných z predmetného grantu žalobca využíval v rekreačnom a lyžiarskom stredisku R. B. Zmluva o poskytnutí grantu ani iný právny predpis žalobcovi to nezakazoval. Záver žalovaného, že túto skutočnosť nepovažuje za pokračovanie projektu je neprávny a nedostatočne odôvodnený.

Žalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods.4, § 46 a 47 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne zruší rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19. novembra 2009 žalovaný uviedol, že so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v predmetnom odvolaní sa už vysporiadal vo svojom vyjadrení k žalobe a na právnych záveroch uvedených v predmetnom vyjadrení trvá. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods.1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. júla 2010 (§ 156 ods.1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je i administratívny spis žalovaného zistil, že na základe Zmluvy o poskytnutí grantu č. 018/2002 zo dňa 30. júla 2002 (ďalej len „zmluva“) prideliť Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky žalobcovi grant vo výške 1 750 000 Sk. Z dôvodu nerealizácie strelnice bol nenávratný príspevok krátený o sumu 76 709 Sk, t.j. na sumu 1 673 271,-Sk. Žalobca ako príjemca grantu sa zaviazal zrealizovať

projekt „Rozvoj strediska zimných olympijských športov“ v zmysle žiadosti o poskytnutie grantu v termíne do júla 2002 a v súlade s podmienkami zmluvy a Dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 10. októbra 2002 najneskôr do 20. decembra 2002. Podľa Čl. IV bod 2 zmluvy poskytovateľ Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poukázal schválený grant na účet žalobcu po ukončení realizácie projektu a po predložení dokladov o ukončení diela a financovaní projektu vo výške 1 673 271 Sk dňa 19. marca 2003. V Čl. V ods.6 zmluvy sa žalobca zaviazal využívať projekt, na ktorý bol poskytnutý grant, na účely uvedené vo svojej žiadosti o poskytnutie grantu, a to minimálne po dobu 5 rokov. Dodatkom č. 1 k zmluve v Čl. III - Realizácia projektu sa žalobca zaviazal zrealizovať projekt do 20. decembra 2002, čím sa zároveň zaviazal využívať projekt minimálne do 20. decembra 2007. Žalobca v sezóne 2004/2005 už neprevádzkoval lyžiarske stredisko. Následne na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky v roku 2004 bola vykonaná následná finančná kontrola použitia poskytnutých finančných prostriedkov podľa zmluvy, pričom bolo zistené, že pri realizácii projektu a pri jeho využívaní po ukončení realizácie konal žalobca v rozpore s viacerými ustanoveniami zmluvy. Správa finančnej kontroly Košice vykonala samostatnú následnú finančnú kontrolu (Správa o výsledku následnej finančnej kontroly č. 3/1398/NZ-3/2004-495).

Podľa Čl. VI. bod 1.3 zmluvy v prípade, ak poskytovateľ zistí, že projekt nebol zrealizovaný v súlade so žiadosťou o poskytnutie grantu, príjemca stráca nárok na vyplatenie celého grantu alebo tej časti, ktorá nie je v súlade so žiadosťou o poskytnutie grantu (zaplatí príjemca zmluvnú pokutu vo výške 2% z celkovej výšky poskytnutého grantu).

Podľa Čl. V bod 7 zmluvy mal žalobca ako príjemca grantu oznámiť poskytovateľovi akékoľvek zmeny od pôvodných zámerov projektu, a to v priebehu jeho realizácie, ako aj v období jeho využívania 5 rokov od ukončenia realizácie projektu.

Poskytovanie grantu bolo podmienené dodržiavaním zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov a pravidlami Pilotnej grantovej schémy pre rozvoj cestovného ruchu.

Podľa § 18 ods.3 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov ak sa štátna pomoc poskytla z prostriedkov štátneho rozpočtu, z rozpočtu obce alebo z rozpočtu štátneho účelového fondu, považuje sa nedodržanie podmienok, za ktorých sa štátna pomoc poskytla, za porušenie rozpočtovej disciplíny podľa osobitného predpisu (zákon č. 303/0995 Z.z.).

Podľa § 47 ods.1 zákona č. 303/1995 Z.z. porušenie rozpočtovej disciplíny je neoprávnené použitie alebo zadržanie prostriedkov štátneho rozpočtu, predvstupových prostriedkov, povstupových prostriedkov a odvodov do rozpočtu

Európskych spoločenstiev, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu obce alebo rozpočtu vyššieho územného celku a neoprávnené použitie finančných prostriedkov, s ktorými hospodária rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie. Za porušenie rozpočtovej disciplíny sa považuje aj nedodržanie podmienok, za ktorých sa rozpočtové prostriedky poskytli.

Podľa § 47 ods.2 zákona č. 303/1995 Z.z., subjekty, ktoré porušili rozpočtovú disciplínu, sú povinné odvieť neoprávnené použitú alebo zadržanú sumu prostriedkov do štátneho rozpočtu, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu obce alebo rozpočtu vyššieho územného celku; zároveň sú povinné zaplatiť do príslušného rozpočtu penále vo výške 0,2% z neoprávnené použitej alebo zadržanej sumy za každý aj začatý deň omeškania s úhradou odvodu alebo za každý aj začatý deň neoprávneného použitia poskytnutých prostriedkov, najviac však do výšky dvojnásobku tejto sumy. Ak porušenie rozpočtovej disciplíny zistila vnútorná kontrola, penále sa znižuje na polovicu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zamietnutá. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho spisu, ako aj so súdnym spisom, pričom nezistil, že by preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v rozpore so zákonom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalobca porušil ustanovenie § 6 ods.3 zákona č. 303/1995 Z.z. v tom, že nedodrжал podmienky poskytnutia prostriedkov zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a tým neoprávnené zadržal prostriedky vo výške 1 673 271,-Sk. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje zhodne s názorom krajského súdu ako aj žalovaného správneho orgánu, že uvedená skutočnosť bola preukázaná vykonanou kontrolou – správa o výsledku následnej finančnej kontroly bola prerokovaná dňa 5. mája 2005. Uvedeným konaním žalobcu bola porušená rozpočtová disciplína v zmysle ustanovenia § 47 ods.1 zákona č. 303/1995 Z.z.. Povinnosť odvieť prostriedky do štátneho rozpočtu bola uložená žalobcovi v zmysle § 47 ods.2 zákona č. 303/1995 Z.z. za porušenie ustanovenia § 6 ods.3 zákona č. 303/1995 Z.z. ako i penále počítané odo dňa 11. augusta 2006 vrátane do dňa úhrady odvodu do štátneho rozpočtu, maximálne do výšky jeho 2-násobku. Penále bolo určené

odo dňa 11. augusta 2006, nakoľko nebolo možné preukázať jednoznačne dátum nesplnenia podmienok.

Ako bolo vyššie uvedené žalobca ako príjemca grantu bol povinný oznámiť poskytovateľovi akékoľvek zmeny od pôvodných zámerov projektu a to v priebehu jeho realizácie, ako aj v období jeho užívania 5 rokov od končenia realizácie projektu. Žalobca uvedené zmeny od pôvodných zámerov projektu oznámil Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky až listom č. 6/2005 zo dňa 3. februára 2005, teda počas vykonávania následnej finančnej kontroly.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vysporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcu, že nebol v konaní riadne zastúpený v zmysle § 250a Občianskeho súdneho poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že v žalobca sám do spisu založil plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pre zamestnankyňu JUDr. J. T. zo dňa 12. januára 2007 (č.l. 24). Zo zápisnice o pojednávaní konanom na Krajskom súde v Bratislave dňa 8. septembra 2009 nevyplýva skutočnosť, ako tvrdil žalobca v dovolaní, že by JUDr. J. T. spochybnila skutočnosť, že je zamestnankyňou žalobcu.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi

odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 21. júla 2010

JUDr. J. Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová